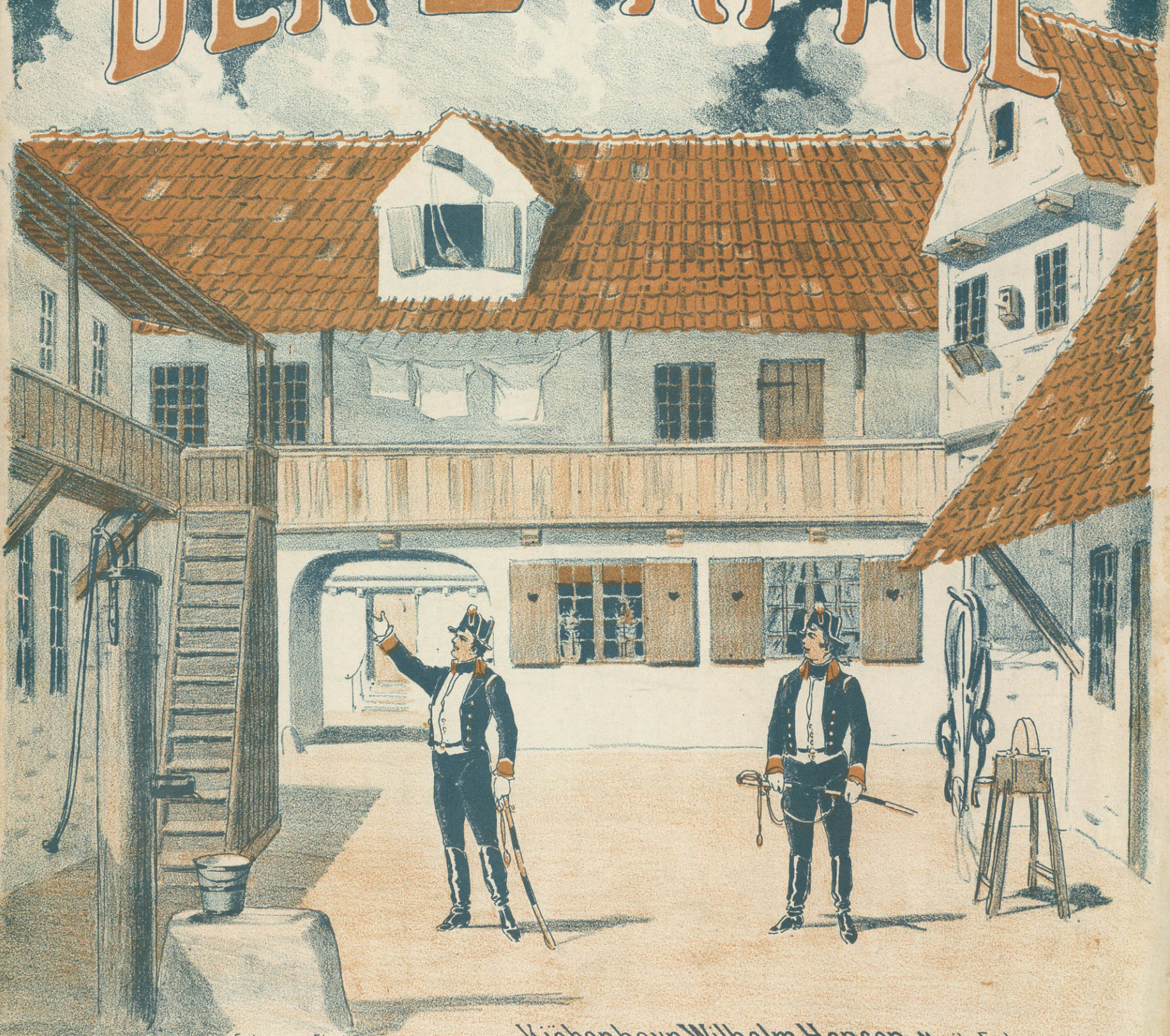

D b - u - an - olo

DEN 2DE APRIL

Forlæggerens Eiendom.

Kjøbenhavn Wilhelm Hansen, Musik-Förlag.

4 D 6-0-22-010

DEN 2DE APRIL

Forlaggerens Eiendom.

Kjøbenhavn Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

DET STORE KONGELISE
 17.OCT.07
 BIBLIOTHEK

„Den 2^{den} April.“

Andantino.

Gadesangernes Vise.

Gammel Vise.

I. *f*

mf

1. Ma - ren en Bon - de pi - ge var,
 2. Rask hun nok var, men al - drig ond, Med
 3. Ma - ren for - res - ten var mod en - hver

Men ei af de ge me - - ne! Hun hav - de en Pan - de saa
 rø - de og but - te - de Kin - - der, Saa - dan - ne Dy - der hos
 Al - tid tjenstag - tig og ven - - lig, Der til mod al - le

ren og klar Og tin - drendes Øi - ne ste - ne.
 én Per - son Kuns sjæl - den man sam - le - de fin - der.
 Men - ne - sker Saa or - dentlig pro - per og ren - lig.

f

Serenade.

Allegretto. *Willemoes.* *Schulz.*

II. *mf*

1. Naar Bøl - gen slaar Skum o - ver
 2. Om hun - dre - de Pi - ger han
 3. Men staar han paa Dæk - ket en
 4. Thi det er den Jom - fru i

Fischer.

Ræ - ling og Dæk, Og Sku - den den dan - ser saa ly - stig og
 syn - ger en Sang, Og hver faar sit Vers jo, saa Vi - sen blier
 stjer - ne - klar Nat, Og Hav - fla - den hvi - ler saa blank og saa
 Dan - ne - marks Land, Som al - drig i Ver - den vel glem - me han

kjæk, Da syn - ger en Sø - mand om Liv og Kom - mers Om Kys og om
 lang, Dog tro ba - re ik - ke, han me - ner det slemt, Naar Vi - sen er
 glat, Da sti - ger for Tan - ken kun Min - det om En, Og hun er saa
 kan; Og fly - ver som Fugl mod det fjer - ne han ud, Dog al - drig han

Willemoes og Fischer.

Favn - tag de kaa - de - ste Vers. Da syn - ger en Sø - mand om Liv og Kom -
 u - de, er Pi - ger - ne glemt, Dog tro ba - re ik - ke, han me - ner det
 fa - ger, saa skjær og saa ren. Da sti - ger for Tan - ken kun Min - det om
 glem - mer sin yn - di - ge Brud. Og fly - ver som Fugl mod det Fjer - ne han

mers Om Kys og om Favn - tag de kaa - de - ste Vers.
 slemt, Naar Vi - sen er u - de, er Pi - ger - ne glemt.
 En, Og hun er saa fa - ger, saa skjær og saa ren.
 ud, Dog al - drig han glem - mer sin yn - di - ge Brud.

Baadsmandens Vise.

Allegro. *Ole Immerglad.* *mf* *f* **Ole Skeies Vise.**

III.

1. O - le	Skei-e laa i Vug-gen alt med	Sø-mandshu - e paa,	Naar
2. O - le	Skei-e drog til Ki-na, og til	Kei-se-ren han gik.	Han
3. Op til	Pol-len drog han der-paa og fik	Snu-e, saa han nøs,	Selv
4. O - le	Skei-e var vor bed-ste Mand til	al - le - haan-de Spas,	Fra

Am-men bød ham Sut, saa for - sad og pim-ped The-vand, som Sop-ke-nen i Hal-sen til Mor-gen og til Aftengik han	lang-te han en Skraa. Men da det var han-ses Skik. Hvor-paa Is - tap-per frøs. Og saa im-mer paa Ka-las. Men til -	han var ble-ven stor, Smutted O - le sa' po-lisk: Sei! Hal - fan-ge-de han, Børn, Sig en sidst fik han dog Knæk, For hans
--	---	--

Fy-ren strax om-bord, Og saa løi du gam-le Fisk! Hvordan hel le - ben-dig Bjørn, Og krøb Sku-de den spranglæk, Og saa	sei-led han som Jungmandom den Fan-den har af Thevand du dog ind i Bjør-ne - pel-sen hver en tog han sig en Af-skedsdram, og	he - le run-de Jord. Sing faa't en saa-dan Pisk? Sing Gang han tog en Tørn. Sing saa var O - le væk. Sing
--	---	--

Sa - lie - ra - li - ra! Et Hur - ra ska' han ha'e! O - le Skei - e var en Jungmand, som der
 Sa - lie - ra - li Sing! Og tin - ge - lin - ge - ling! Sa'e Kei - se - ren af Ki - na: det be -
 Sa - lie - ra - li Hiv! Og sik - ke't Sæl hundsliv Ja, men Gut - ter I kan ban - de paa, at
 Sa - lie - ra - li - ra! Et Hur - ra ska' han ha'e! O - le Skei - e var en Sø - mand, som der

Kor.

ei er man - ge a'. Sing Sa - lie - ra - li - ra! Et Hur - ra ska' han ha'e! O - le
 ty - der In - gen - ting. Sing Sa - lie - ra - li Sing! Og tin - ge - lin - ge - ling! Sa'e
 O - les Bjørn var stiv. Sing Sa - lie - ra - li Hiv! Og sik - ke't Sæl hundsliv. Ja, men
 ei er Man - ge a'. Sing Sa - lie - ra - li - ra! Et Hur - ra ska' han ha'e! O - le

Skei - e var en Jung - mand, som der ei er man - ge a'.
 Kei - se - ren af Ki - na: det be - ty - der In - gen - ting.
 Gut - ter, I kan ban - de paa, at O - les Bjørn var stiv.
 Skei - e var en Sø - mand, som der ei er Man - ge a'.

Kor af Borgere og Sømænd, som drage forbi.

Tempo di marcia.

Kunzen.

IV. *f*

Til Vaa-ben! se Fjen-der-ne kom - me, Til

Vaaben, I nor-di-ske Mænd! Alt rø-res den lar-men-de Trom - me, Til

mf

Kam-pen hver føi - e sig hen! Hist fraa-der co-da - ni-ske Bøl - ge af

f

Harm mod Ty-ran-ner-nes Føl - ge; Op, Dan-ne-mænd! kæm-per i Fæd-re-nes Spor For

ff

Kon-ge, for Ar - ne, for Fri-hed i Nord! For Kon-ge, for Ar - ne, for Fri-hed i Nord.

Slutningskor.

ANDANTE.

E. Horneman.

V. *mf* V. 1. Kon - ger - nes Kon - ge !

e - ne du kan skjær - me vort el - ske - de. Fæ - drene - land! Her - re, du e - ne kan

ff Sei - ren os for - le - ne, værn om vort herli - ge og æld - gam - le Dan !